

कफनिमित्तज्वरस्य साधवकरनिदानोक्तं लक्षणं यथा
“स्रैमित्यं स्त्रिमितो वेग आलस्यं मधुरास्यता । शुक्ल-
मूत्रपुरीषत्वं सन्धस्तप्तिरथापि च । गौरवं शीतसुत्कोदो
रोमहर्षोऽतिनिद्रता । प्रतिश्यायोऽरुचिः कासः कफजे-
ऽक्षणोश्च शुक्लता” ।

वातपैत्तिकस्य लक्षणं यथा “दृष्ट्या मूर्च्छां भ्रमो दाहः
स्वप्ननाशः शिरोरुजा । कण्ठास्थशोषो वमथूरोमहर्षो-
ऽरुचिस्तमः । पर्वभेदश्च जृम्भा च वातपित्तज्वराकृतिः ।

वातश्लैष्मिकस्य लक्षणं यथा

“स्रैमित्यं पर्वण्यं भेदो निद्रा गौरवमेव च । शिरोग्रहः
प्रतिश्यायः कासः स्वेदाप्रवर्त्तनञ्च । सन्नापो मध्यवेगश्च
वातश्लैष्मज्वराकृतिः” ।

पित्तश्लैष्मिकस्य लक्षणं यथा

“लिप्ततिक्तास्यता तन्द्रा मोहः कासोऽरुचिस्तृषा । सुड-
दांहो सुडःशीतं पित्तश्लैष्मज्वराकृतिः” ।

सान्निपातिकस्य लक्षणं यथा

“क्षणे दाहः क्षणे शीतमस्थिसन्धिशिरोरुजा । सास्त्रावे
कक्षुषे रक्ते निमग्ने चापि लोचने । स्वखनौ
शरुजौ कथौ कण्ठः शूकैरिवाहवः । तन्द्रा मोहः
प्रलापश्च कासः श्वासोऽरुचिस्तमः । परिदग्धा खर-
स्यर्शा जिह्वा त्वस्ताङ्गता परम् । धीवनं रक्तपित्तस्य
कफेनोन्मिश्रितस्य च । शिरसो लोटनं दृष्ट्या निद्रा-
नाशो हृदि व्यथा । स्वेदमूत्रपुरीषाणां चिराद्दर्शन-
मत्प्रशः । जशत्वं नातिगात्राणां सततं कण्ठकूजनम् ।
कीटानां शपावरक्तानां मण्डलानाञ्च दर्शनम् । सूक्तं
स्रोतसां पाको गुरुत्वसुदरस्य च । चिराद् पाकश्च
दोषाणां सन्निपातज्वराकृतिः” ।

असाध्यस्य सान्निपातिकस्य तस्य लक्षणं यथा

“दोषे विरुद्धे नष्टोऽग्नौ सर्वसम्पूर्णलक्षणः । सन्नि-
पातज्वरोऽसाध्यः कच्छसाध्यस्ततोऽन्यथा । सप्तमे दिवसे
प्राप्ते दशमे द्वादशेऽपि वा । पुनर्घोरतरभूत्वा प्रशमं
याति हन्ति वा । सप्तमी द्वियुगा (चतुर्दशी) चैव
नवम्येकादशी तथा । एषा त्रिदोषमय्यादा मोक्षाय च
बधाय च । सन्निपातज्वरस्यान्ते कर्णमूले सुदारुणः ।

शोथः संजायते तेन कश्चिदेव प्रहृष्यते” ।

जीर्णस्य लक्षणं यथा

“तिसप्ताहव्यतीतस्तु ज्वरोयस्तनुतां गतः । श्लैष्मि-
श्चाद् कुरुते च जीर्ण इति उच्यते” ।

आग्नोलक्षणं यथा “अभिघाताभिचाराभ्यामभिषङ्गा भ-
शापतः । आगन्तुर्जायते दोषैर्यथास्त्वं तं विभावयेत्” ।

विषमक्षयजागन्तुकस्य तस्य लक्षणं यथा

“शपास्यता विषकृते तथातीसार एव च । भक्तारुचिः
पिपासा च तोदश्च सह मूर्च्छया” ।

ओषधीगन्धजस्य कामजस्य च तस्य लक्षणं यथा ।

“ओषधीगन्धजे मूर्च्छां शिरोरुग्वमथुस्तथा । कामजे चित्त
विभ्रं शस्तन्द्रालस्यमभोजनम्” ।

भवादिजस्य लक्षणं यथा “भयात् प्रलापः शोकाच्च
भवेत् कोपाच्च वेपथुः । अभिचाराभिशापाभ्यां मोह-
स्तृष्णा च जायते । भूताभिषङ्गादुद्देशो हास्यरोदन
कम्पनम् । कामशोकभयाद्वायुः क्रोधात् पित्तं त्वयो-
मलाः । भूताभिषङ्गात् कुप्यन्ति भूतसामान्यलक्षणाः” ।

विषमज्वरस्य संप्राप्तिर्यथा

“दोषोऽस्योऽहितसम्भूतो ज्वरोत्सृष्टस्य वा पुनः । घात-
मन्यतमं प्राप्य करोति विषमज्वरम्” ।

सन्ततादिज्वराणां प्रतिनियतं घातवोद्बुध्यास्तथा हि

“सन्ततो रसरक्तस्यः सोऽन्येद्युः पिशिताश्चितः । भेदोगत
स्तृतीयोऽङ्गि त्वस्थिमज्जगतः पुनः । कुर्व्याच्चातृथकं
घोरमनकं रोगसङ्करम् । सप्ताहं वा दशाहं वा द्वाद-
शाहमथापि वा । सन्तत्या योऽविसर्गी स्यात् सन्तः
स निगद्यते । अहोरात्रं सन्तको द्वौ कालावनुव-
र्त्तते । अन्येद्युष्कस्वहोरात्र एककालं प्रवर्त्तते । ततीयक
स्तृतीयोऽङ्गि चतुर्थोऽङ्गि चतुर्थकः । केचिद्भूताभिषङ्कोत्यं
ब्रुवते विषमज्वरम् । कफपित्तात् एकग्राही पृष्ठाहात
कफात्मकः । वातपित्ताच्छिरोश्राही त्रिविधः स्यात्
ततीयकः । चतुर्थको दर्शयति प्रभावं द्विविधं ज्वरः ।
जङ्घाभ्यां श्लैष्मिकः पूर्वं शिरस्तोऽग्निहसम्भवः । विषम-
ज्वर एवान्यश्चातृथकविपर्ययः । मध्ये अहनी ज्वरय-
त्यादावन्ते च सुञ्चति” ।

वातबलासकलक्षणं

“नित्यं मन्दज्वरो रूक्षः म्यूनकस्तैन सीदति । स्तब्धाङ्गः
श्लेष्मभूयिष्ठो नरो वातबलासकी” ।

प्रलेपकलक्षणं यथा

“प्रलिम्बक्षिण गात्राणि घर्मेण गौरवेण वा । मन्दज्वरो
विलेपी च सशीतः स्यात् प्रलेपकः” ।

विषमज्वरविशेषाः ।

“विदग्धोऽङ्गरसे देहे श्लैष्मपित्ते व्यवस्थिते । तेनाहं”